



Vlada Zed. držav skuša klasificirati zdravnike kot trgovce. Potem jim lahko pride do živega

Washington, 29. avgusta. Justični oddelek ameriške vlade skuša dokazati, da so zdravniki trgovci in da pridejo kot taki pod določbe, kakor jih narekuje Sherman anti-trustna postava. Ako zdravniki niso "trgovci," tedaj jim zvezne oblasti ne morejo do živega, ako so pa uradno označeni kot trgovci, jih justični oddelek lahko preganja. Vlada trdi, da mnogi zdravniki delujejo kot trst.

Justični oddelek ima že več slučajev na rokah, ko bi moral prijeti zdravnike radi proti-povratnega delovanja. Toda dosej se ni bilo določeno, potem katere postavbe bi se gotove zdrav-

nike pritiralo pred sodnijo.

Ameriške oblasti so potom justičnega oddelka vlade že pred tedni obdolžile Zvezo ameriških zdravnikov, da krši anti-trustne postavbe. Razni zdravniki, ki so člani omenjene organizacije so se baje zarotili, da gotovi zdravniki, ki niso člani, ne morejo dobiti služb v raznih bolnišnicah.

Toda vlada ni gotova kako bi začela nastopiti proti tem zdravnikom. Shermanova anti-trustna postava se tiče samo trgovcev in industriancev, in to je vzrok, da bi vlada sedaj zdravnike rada označila potom sodnj kot trgovce.

Roosevelt priznava, da ima Wagnerjeva delavska postava napake in bo zahteval revizijo

Hyde Park, N. Y., 27. avgusta. Predsednik Roosevelt je včeraj priznal, da se je posvetoval z več delavskimi voditelji, ki so vsi dognali, da je sedanja Wagnerjeva delavska postava pomanjkljiva in da so potrebne gotove izpremembe.

Toda delavski voditelji dosej niso še izročili predsedniku svojega gotovega mnenja kako naj se delavska postava izboljša ali spremeniti. Vsi se pa strinjajo v tem, da do spremembe mora priti.

Predsednik je izjavil, da ni on prvotno začrtal Wagnerjeve delavske postavbe, pač pa je delo prepustil kongresu samemu. Povedal je, da se bo v bodoče na-

tančno poučil o vseh zadevah postavbe in potem poslal kongresu gotova priporočila.

Največja nasprotnica Wagnerjeve delavske postavbe in vladne delavske komisije je, baš najstarejša delavska organizacija v Ameriki, American Federation of Labor, ki dosledno trdi, da je bila postavba narejena v korist C. I. O.

Predsednik je to trditve zanimal, povedal pa je, da je obtožba upravičena, in da bo skušal, da kongres odpravi nedostatke, ki jih ima danes Wagnerjeva postava. Novi dodatki k postavi Wagnerje bodo mnogo pomagali, da se naredi mir v delavskih vrstah.

Nemčija ima jako uspešne nove topove

Berlin, 28. avgusta. Ob priliki obiska ogrskega regenta v Berlinu se je vršila sijajna vojaška parada, tekom katere je diktator Hitler pokazal Horthyju dva čudežna nova nemška topova. Topove so neke vrste havbice, ki ne sejo krogle do 30 milj daleč. Nobena evropska armada danes ne poseduje enako modernih topov, kot jih ima Nemčija, ki danes že skoro poseduje najboljšo oboroženo armado na svetu. Nemčija ima pripravljenih 750,000 mož, katere lahko takoj porabi za vojno.

Sawyer in mladina

Charles Sawyer, demokratski kandidat za guvernerja v državi Ohio, je imel govor na kongresu mladinskih demokratskih klubov. V govoru je pozival mladino, da se posveti blaginji in napredku države. "Ako želimo, da demokracija posluša," je dejal Sawyer, "tedaj moramo gledati, da uporabimo vso energijo, možgane in idealizem, da postanemo v resnici pravi demokrati. V državi Ohio je tisoče idealnih mladih mož, katere prosim za pomoč v blagor države."

Pogreb Louis Gliha

Pogreb pokojnega Louis Gliha se bo vršil v sredo ob 8:30 zjutraj v cerkev Marije Vnebovzete in na sv. Pavla pokopališče pod vodstvom August F. Svetek.

Državni fair

Te dni so otvorili v Columbusu državni semenj ali fair. Prvi dan je znašala udeležba 70,000 oseb.

Hitler se mora te dni odločiti

Berlin, 29. avgusta. Ker je Anglija resno posvarila Nemčijo, da pod nobenim pogojem ne sme rabiti nasilja v svojih razmerah s Čehoslovaško, se bo moral Hitler te dni odločiti, kaj naj naredi. Hitler bo moral izjaviti, ali namerava Nemčija s silo podpreti zahteve sudetskih Nemcev na Čehoslovaškem ali pa če povzroči splošno evropsko vojno. Poučeni krogi trdijo, da sedaj Anglija resno misli in se bo postavila na stran čehoslovaške republike. Anglija končno resno misli in to je Hitlerju znano.

Politični položaj

Anton Vehovec, councilman iz 32. varde, je svetoval Charles Sawyerju, demokratskemu kandidatu za guvernerja države Ohio, naj se nikar ne vmešuje v strankarski boj, ki prevladuje pri demokratih v Clevelandu. Mr. Sawyer se ne bi smel izjaviti niti za Gongwerja niti za Millerja. Vehovec je pisal Sawyerju, da je Sawyer danes najbolj popularni mož v Cuyahoga county in da bo v tem okraju zmagal z veliko večino, toda če se bo obesil na to ali ono politično frakcijo, si bo nakopal nasprotnike, kar ga zna v jeseni poraziti, pravi Vehovec. Tudi Vehovec sam, ki se je že zdajnej odgovodal Gongwerju in njegovim kohortam, se ni še pridružil onemu delu stranke, kateri sedaj načeljuje Mr. Miller.

Čehi in Jugoslavlani

V Clevelandu se mudi te dni Juro Ninčić, srbski delegat na Mladinskem kongresu, ki je došel na konvencijo kot zastopnik Jugoslavije. Izjavil je, da v slučaju vojne med Čehi in Nemci, bo šla vsa srbska, hrvatska in slovenska mladina pomagat Čehom. Mr. Ninčić je bil tudi častni gost izleta, ki ga je priredil v nedeljo Jugoslovanski kulturni vrt v Puritas Springs parku in katerega se je udeležilo mnogo tisoč oseb.

Prvorojenec

Vile rojenice so se zglasile pri družini Wesley A. Mickovic, 17215 Waterloo Rd. in so pustile v darilo čvrstega sinčka prvorojenca. Dete in mati se nahajata v Glenville bolnišnici in se oba jako dobro počutita. Dekliško ime mlade matere je bilo Rose Planinšek, hčerka dobro poznane družine Mrs. Planinšek iz Holmes Ave. Prav iskrene čestitke!

Selitev tajnika

Mr. John Pezdirtz, tajnik društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ na znanja, da se je preselil na 778 E. 156th St. Članstvo naj se v vseh društvenih zadevah obrača na novi naslov.

Na obisk

Mrs. Jennie Strnad, 1415 E. 51st St. odpotuje danes popoldne v staro domovino na obisk. Podala se bo v vas Zverče, Hinjska fara. Ostala bo v domovini kaka dva meseca. Prav srečno pot in srečen povratek ji želimo.

Štirje roparji

Preteklo soboto so štirje zakrknani roparji napadli urad General Motors Acceptance Corporation na Euclid Ave. Odnesli so \$1,875.00. Včeraj je pa policija prišla štiri sumljive moške, o katerih se sodi, da so roparji.

2,500,000 ubitih

Washington, 29. avgusta. Vojaske eksperti trdijo, da je bilo tekom zadnjih desetih let, odkar je bila podpisana Kellogg-Briand pogodba proti vojni, ubitih najmanj 2,500,000 v raznih vojnah po svetu. Razne vojne so veljale tekom desetih let najmanj deset milijard dolarjev, in posamezne države trošijo danes najmanj 10,000,000,000 za svoje armade in mornarice vsako leto. Štiri večje vojne so se vršile od leta 1928, ko je bila podpisana pogodba proti vojni.

Komunisti bi C. I. O. prodali Moskvi?

San Angel, Mehiko, 29. avgusta. Diego Rivera, eden prvih komunistov in pristaš Trotzkija, je izjavil včeraj, da Tretja internacionala, ki je kontrolirana po Moskvi, skuša na vse načine, da bi pridobi tla v Ameriki in da te dni zlasti skuša, da se C. I. O. organizacija pokori poveljem iz Moskve. V svojem prizadevanju, da pridobi ameriške delavce, se Tretja internacionala poslužuje vsakovrstnih sredstev, ki niso komunistični, toda ki znajo komunistom prinesli zmago. Tako na primer hodi generalni tajnik komunistične stranke v Ameriki, Earl Browder, po deželi in propagira za Roosevelta, da bi prepričal delavce, da je demokrat. Rivera je nadalje izjavil, da William Green, predsednik American Federation of Labor, predstavlja "aristokratske delavce" in dvomi, če bo prišlo do sporazuma med ameriškim delavci.

Ameriški delavci ne zbirajo z mehiškimi

Washington, 28. avgusta. American Federation of Labor, največja ameriška delavska organizacija, ne bo poslala svojih zastopnikov na sestanek v Mexico City, kjer bodo zbrani tudi delavski zastopniki iz ostalih republik Južne Amerike. Kot se je izjavil Mr. Green, predsednik organizacije, bo omenjeni sestanek le nekaka krinka za komunistično agitacijo, in s komunisti nima American Federation of Labor ničesar skupnega.

Tujezemci v Španiji so vzrok nadaljevanja vojne

Burgos, Španija, 29. avgusta. Vrhovni poveljnik nacionalistov general Franco se je včeraj izjavil, da so v resnici tujezemci krivi, ker civilna vojna v Španiji še ni končana. Med tujezemci se nahaja kakih 12,000 Amerikancev, ki so bili brez dela in so se izselili v Španijo. Kakor hitro tujezemci odidejo iz Španije bo konec prelivanja krvi, je dejal general Franco. V ostalem pa na španski fronti ni nič novega.

Dragocen špas

Terry Reynolds, ki izdeluje napise, si je dovolil šalo in je potegnil za aparat, s katerim se pokliče ognjegase. Toda špas je bil precej drag, ker sodnik Ackerman je Reynoldsu obsojil v \$350 globe. Toliko so namreč znašali stroški, ko je prišlo sedem ognjegasnih kompanij na E. 9th St. in Prospect Ave., kjer bi moral biti požar. Reynolds bo plačeval 35 tednov, vsak teden po \$10, da bo drugač vedel, da se ne bo praskal, kjer ga ne srbi.

Roosevelt ponovno za manjše oboroževanje

Washington, 29. avgusta. Predsednik Roosevelt je včeraj ponovno izjavil, da bodo Zedinjene države z največjim veseljem prenehale z oboroževanjem, ako so ostali narodi pri volji storiti isto. Roosevelt je izjavil v posebnem pismu, ki ga je napisal uredniku "Army and Navy Journal," da ga na svetu nič bolj ne bi veselilo kot sporazum med narodi in prenehanje oboroževanja. Obenem je izjavil, da Zedinjene države se samo toliko oborožujejo kot je neobhodno potrebno za varnost Amerike in to iz vzroka, ker se tudi druge države pripravljajo.

Zabavni večer

Podružnica št. 25 SZZ priredi zabavni večer v počast glavnih uradnih Zveze, ki obiščejo tudi našo naselbino ob priliki povratka iz obiska v stari domovini. Zabavni večer se vrši v sredo 31. avgusta v novi šoli sv. Vida. Začetek ob 8. uri zvečer. Na programu bo deklamiranje, petje, nastopi vežbalnih krožkov, enodejanska igra "Usodna zamenjava" in govor gl. uradnic. Vrh si se tudi ples. Vstopnina za posameznika je samo 15 centov. Vabljeni so vse članice ženske Zveze in vse občinstvo. — Odbor.

Pozdravi

Iz Prage, Čehoslovaška, pošilja pozdrave Mrs. Marie Prislant, Evelyn Fabian, Albina Zala, Hermine Prislant in Matthew Farrell. — Iz Beech Grove, Ind., pošilja iskrene pozdrave "Ameriški domovini" in čitateljem Mr. in Mrs. Salomon in sin. — Iz Quebec, Kanada, pa pozdravlja priljubljena pevka Josephine Lausche-Welf. Nahaja se tam na počitnicah. Vsem skupaj prav lepa zahvala.

Za nove modele

Avtomobilske družbe naznajo, da so potrošile do \$60,000,000 za nove 1939 avtomobilske modele. Vse avtomobilske družbe pričakujejo letos, da bodo jako zaposlene in da bodo letos prodale večje število novih avtomobilov kot kdaj prej. Zlasti se pričakuje, da se bo dvignil produkt trkov. Tedensko bo skoro gotovo narejenih 35,000 novih avtnih trkov in potniških avtomobilov.

V bolnišnici

Od dela je bila odpeljana v Charity bolnišnico Mrs. Ana Ilder (ime je nečitljivo v pismu). Bila je takoj operirana. Upamo, da se kmalu zopet vrne zdrava med svoje.

Za popravo cest

Mestna vlada v Clevelandu se je obrnila na administracijo WPA s prošnjo, da se dovoli \$31,000,000 za popravo clevelandskih cest. Ako bo prošnja ugodena, tedaj bo tudi mestna vlada prispevala svoj delež.

Razprodaja še traja

Pri poznanem trgovcu Gu-bancu v Collinwoodu še vedno traja razprodaja in se v resnici dobi blago zelo poceni. Cenjene čitatelje opozarjamo na to razprodajo.

Oblačilna industrija

Zadnje čase se je zelo ugodno izboljšal položaj v oblačilni industriji v Clevelandu. Skoro 12,000 delavcev in delavk je zaposlenih v tej industriji v Clevelandu, kar je skoro normalno število.

Unija avtnih delavcev se zoperstavlja Lewisu. Javni ukor za John Lewisa od strani unije

Milwaukee, 29. avgusta. Krajevna konferenca uradnikov lokalov avtne unije je sprejela danes resolucijo, v kateri se pozivlje eksekutivni odbor unije, da preneha s pobiranjem asesmentov, ki se plačuje v C. I. O. organizacijo.

Unija avtnih delavcev je dosej dobivala od vsakega člana izrednih 5 centov na mesec, kar je dobivala C. I. O. organizacija. Na zborovanju lokalnih uradnikov je bilo mnogo kričanja proti Lewisu in njegovem brezobzirnem postopanju.

Na zborovanju so bili navzoči uradniki 51 avtomobilskih unij.

in sicer iz države Minnesota, Wisconsin in Illinois. Vsi so enoglasno obsodili pismo, katerega je Lewis pisal Martinu, predsedniku avtne unije glede miru.

Navzoč je bil tudi predsednik avtne unije Homer Martin, ki je udrihal po Lewisu in izjavil, da organizacije nikdar ne bo izročil Lewisu. Glasovanje na konvenciji je pokazalo, da Homer Martin še vedno uživa zaupanje pri avtni uniji.

Do spora v avtni uniji je prišlo, ko je Homer Martin suspendiral iz eksekutivnega odbora pet glavnih uradnikov, katere je obdolžil, da so komunisti in da delujejo proti unijskim koristim.

Nemški katoliški škofje so nastopili proti Hitlerju. Na zborovanju so obsodili Hitlerja

Berlin, 29. avgusta. V vseh katoliških cerkvah Nemčije se je preteklo nedeljo bralo pastirsko pismo nemških škofov, v katerem pismo obdolžuje Hitlerja, da namerava uničiti Cerkev in izkoreniti krščanstvo.

V pastirskem pismu sicer ni bil omenjen nacizem, toda nihče ni dvomil, koga mislijo nemški škofje. Pismo je bilo sestavljeno na konferenci škofov, ki se je nedavno tega vršila v mestu Fulda.

"Katakombe prihajajo za nas," pravi pismo, "in mi smo pripravljeni. Že dolgo časa smo mirno, toda odločno zrlj v obraz preganjanju. Toda kot prve katakombe niso uničile vere v Boga, tako tudi današnje ne bodo." Škofje apelirajo na Hitlerja,

da preneha z bojem proti krščanstvu, kajti ta boj ne bo uničil samo Hitlerja, pač pa zna uničiti tudi Nemčijo, kakor je svoječasno uničil ogromno rimsko cesarstvo.

Škofje so nadalje Hitlerja obdolžili, da namerava izkoreniti krščanstvo v nemškem narodu. Tozadevni napadi na vero so vsak dan silnejši. Namesto vere vpeljuje vlada moderni paganism.

Škofje so v svojem pismu tudi gorko zagovarjali papeža, na katerega kopiči Hitler zadnje čase vedno več napadov. "Mi smo svetnik očetom," pravi pismo, "in toliko raje, ker mora zadnje čase trpeti radi sramotilnih napadov."

Delnice padajo, ko grozi vojna. Velesile grozijo Nemčiji, da nastane splošna vojna, ako Hitler vkoraka z armado v Čehoslovaško

London, 29. avgusta. Danes je dobila nemška vlada direktno svarilo od Francije in od Anglije, da nastane splošna vojna, ako Hitler vkoraka z nemško armado v Čehoslovaško in priklupi Sudetsko Nemčiji.

Načelnik generalnega štaba francoske armade je poslal načelniku generalnega štaba nemške armade resno svarilo, da kakor hitro se Nemčija pomakne proti Čehoslovaški, da bo Francija začela izvajati določila pogodbe med Čehoslovaško in Francijo.

Obenem je pa tudi Rusija, Jugoslavija in Romunska posvarila Nemčijo, da bodo branile Čehoslovaško proti vsakemu vpadu Nemcev v republiko. Nemčija je pred kratkim sklenila prijateljsko pogodbo z Ogrsko.

Da se zbiraajo vojni oblaki je znamenje, ker so na raznih borzah v Londonu, Parizu in celo v New Yorku začele padati cene delnicam. Angleška vlada je sklicala izredno zasedanje kabineta, kar se zgodi le v najbolj resnih časih.

Bankir pri WPA

Archibald Fraser, bivši podpredsednik Guardian Trust banke v Clevelandu in poznan bogataš, se nahaja sedaj kot uslužbenec pri WPA projektih v Clevelandu. Fraser je bil svoječasno obsojen na pet let ječe, ker je pomeveril \$3,000.00 nekemu katoliškemu redu redovnic, a je bil izpuščen, ko je odsedel tri leta. Sedaj je knjigovodja pri WPA projektih in kot tak dobiva \$93.50 na mesec. Svoje dni je imel krasno palačo v Clevelandu, sedaj pa živi s svojo družino v hiši, kjer je le pet malih sob.

Mrs. Novak se vrne

Danes se vrne v Cleveland iz obiska v stari domovini Mrs. Albina Novak, urednica mesečnika "Zarja," ki je glasilo Slovenske ženske Zveze.

Vest iz domovine

Mrs. Mary Modic in Mrs. Jerica Sivec, 935 E. 67th St. in 5608 Carry Ave., sta te dni dobili iz domovine žalostno vest, da jima je umrla mati Marija Krašovec v starosti 73 let in sicer v vasi Sleme, fara Sv. Trojica pri Velikih blokah. Ranjka zapuška tu omenjeni dve hčeri, v domovini pa 5 sinov in moža Franca Krašovec. Naj ji bo mirna domača gruda!

Mehika prijateljica?

V Clevelandu se mudi major Rafael Camera, ki je tajnik mehiške državnice policije. Včeraj je imel govor, tekom katerega se je izjavil, da želi biti Mehika najboljša prijateljica z Zedinjenimi državami. Camara je izjavil, da bo Mehika plačala za vso konfiscirano zemljo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 203, Tues., Aug. 30, 1938

Vzroki in posledice

Danes se vrstijo dogodki na svetu s tako ogromno in nenaravno hitrico, da je zelo težko, in včasih celo nemogoče si ustvariti jasno sliko o dogodkih in podati logično razsodbo. Mnogokrat se pripeti, da se danes nekaj zgodi, o čemer še včeraj nihče niti sanjal ni, ali pa je pričakoval, da se je zgodilo nekaj popolnoma nasprotnega. Iznenadenja so danes na dnevnem redu v mednarodni politiki, v kateri danes ne odločuje drugi kot orožje in nasilje.

Neprestano čitamo o kršitvah mednarodnih pogodb in dogovorov, kako moramo čuvati mir in civilizacijo, toda to so samo govornice. V resnici se tozadevno ničesar ne naredi. Mednarodne pogodbe so navaden kos papirja. In to dobro vedo tudi oni, ki govorijo o teh mednarodnih pogodbah in o miru, dočim pri prvi priliki zavržejo pogodbe in začnejo ropati z orožjem.

Samo na ta način moremo tolmačiti napade in izzivanja od strani Mussolinija, Hitlerja in Stalina, treh evropskih diktatorjev, ki se smejejo mnenju kulturnega sveta in povzročajo orgije, ki so v sramoto kulturnega človeštva. Poleg ekonomske krize, ki je tlačila svet, se je pojavila tudi politična kriza, ki postaja dnevno bolj resna, tako da je že danes več kot sigurno, da prvi svet napram strašni katastrofi, napram kateri je bila zadnja svetovna vojna prava igrača!

Vsaka sprememba v življenju ima svoj gotovi vzrok, in tako ga ima tudi popolni preokret v današnji mednarodni politiki v posameznih državah. Tozadevno je jako pojasnjevalno te dni napisal poučen članek urednik Garrett v časopisu Manchester Guardian, ki izhaja v Angliji. Kot glavni vzrok današnje svetovne politične krize smatra Garrett naval Japonske v Mandžurijo leta 1932. Ta naval je spremenil politična naziranja, načela in ideje.

Vpad Japoncev v Mandžurijo, ki so v par mesecih vzeli Kitajcem ogromno zemljo s 30.000.000 prebivalci je povzročil v Evropi politični vrvež, ki še danes ni potihnil. Mandžurski dogodki, pravi Garrett, so dokazali, da je Liga narodov v Evropi, pa tudi izven Evrope brez vsakega pomena. Liga narodov bi morala biti ustvarjena samo za Evropo, ker dogodkov izven Evrope ni mogla nikdar kontrolirati. Dejstvo, da je Nemčija po svetovni vojni zgubila svoje kolonije, se je ozirala po novih zvezah in tako je nastala nemško-japonska zveza. Radi te zveze je postala tako Nemčija kot Japonska mnogo bolj drzna in dogodki so se začeli razvijati.

Mandžurska ekspedicija tudi pomeni, da je Amerika na pragu vojne. Prej ali slej mora priti do spopada. Japonska je prekršila celo niz diplomatskih dogovorov in pogodb, katere je podpisala z Zedinjenimi državami. V mislih imamo washingtonski sporazum glede integralnosti Kitajske, Kellog-Briand pogodbo, mandžurski dogodki, pogodbe z Ligo narodov. Vse kar so japonski državniki na tako svečan način podpisali, vse je bilo vrženo v koš.

Vse države, ki bodo želele začeti z osvajalno vojno, bodo zrlle na Japonsko. Ako se počuti močnega, plani nad svojega soseda in ga ubij, dasi si podpisal, da boš sveto spoštoval njegove pravice. Lahki se to že storili, ko so napadli Abesinijo, Japonci jih posnemajo, Nemci so zagnili Avstrijo in Bog sam vidi, kaj se še pripravlja. Dogodki na Češkem ne obljubujejo nič dobrega.

Izredno čudno je, kako se Anglija, nekdanja najmočnejša velesila, mirno zadrži pri vsem tem. Razven par maloštevilnih protestov dovoljuje, da ji Japonci izpred vrat nosijo plen in morijo angleške vojake in častnike, a Anglija molči, dočim je Francija radi notranjih nemirov preslaba, da bi sploh protestirala.

Skratka Anglija privoli, da se vpad v tuje ozemlje, dokler njeni lastni trgovski interesi niso prizadeti in oškodovani. Z drugimi narodi se lahko postopa na najbolj barbarški način, pa je vse dobro: Anglija se je slovesno obvezala, da bo branila manjše in slabe narode potom Lige narodov, toda ker Abesinci in Kitajci Angliji ne hodijo v trgovsko zemljo, je vse dobro. Tako prehaja svet polagoma iz kulturnega življa v barbarški položaj.

Kaj pravite!

Na neki farmi v Indiani se je zbralo oni dan kakih 25.000 republikancev. Piknik je stal \$25.000 in je vse plačal lastnik farme. Govorniki so poudarjali, da je treba Ameriko rešiti, ker jo jemlje vrag pod Rooseveltom. Piknikarji so živahno ploskali in pridno obirali piške. Poročila ne povedo, če so bile to piške Hooverjevega plemena in če je dobil vsak piknikar po dve ali samo eno.

Republikanski industrijalec Spencer je prodal zamorcem zemljo ob Hudson reki, ravno nasproti rezidenzi predsednika Roosevelta. Tam so si ustvarili zamorci paradiz in hodijo v trumah tje, kjer jim pridiguje očiak Divine. Spencer je hotel s tem eno zagosti Rooseveltu, katerega pa zamorska božja pot prav nič ne moti in se smeje republikancem, ki imajo čudne nazore o nagajivosti.

BESEDA IZ NARODA

Willard, Baraga Point!

Piše A. Grdina

Tu je potem vzrok kar sem poprej omenil, da se bo Willard imenoval tudi "Baraga Point, Wis." Mr. Česnik ima vse svoje listine narejene na ime: "Baraga Point, Wis. P. O. Willard." Rev. Father Buh je dospel v Ameriko po škofu Baragi, ta je pa s pomočjo še drugih prvih misijonarjev poskrbel, da se je ustanovila naselbina Willard za Slovence. To se ne da tajiti, to je črno na belom, to je zopet ena velika zasluga škofa Barage, ki se sveti med drugimi zvezdami. Zato pa vsi, kateri pišete na Willard svojim rojakom pišite takole: "Baraga Point, Wis. P. O. Willard." S tem boste pomagali doseči to, kar zahteva pravičnost in zasluga Barage in drugih naših prvih slovenskih misijonarjev, katerim je bil naš narod najbolj pri srcu, da so ga pripravili do stalnega kruha na farme.

Naj nadalje še omenim o legi Willarda. Zemlja ni ravno ravna, pa tudi ni velikih hribov, je ravno prav primerna in valovita za obdelovanje, je nekoliko peščena in različna, sedaj zelo osušena, dočim ni bila taka takrat, marveč je bila v mnogih krajih močvirnata, ker se ni imela voda kam odtekat radi posekanih gozdov. Ko se potnik pripelje iz približno malega mesteca Neillsville 19 milj oddaljeno od Willarda, se mu ta Willard ne prikaže, dokler potnik ne pride do vrha. Tu se mu pa pred očmi odpre prav prijazen pogled podobno, kakor da je zagledal malo vasio v staremu kraju, kjer se v sredi nahaja tudi primerna cerkva. Takoj ob cerkvi stoji publična šola. Vse je po barvano z belim, kar se na zelenih tratah vidi bolj vidno in bolj daleč, posebno pa še če sije sonce. Le nekaj je še drugih hišic na okrog, kjer se nahaja tudi par trgovin in gasolinjskih postaj. Tudi hiša Mr. Česnika je med drugimi, pa ni nobena palača, marveč je nekaj posebnega v tej stavbi. Nizka je in na široko razproštena. Narejena je tako, da se ni v nji bati viharja, da bi je mogel od katere strani zgrabiti in vreči. Znotraj tudi ni ometana z plestrom, marveč je vsa kar v naravi z latami obita. Meni se je zelo dopadla, je nekaj umetnine v njej. Žal, da sem se oglasil pri Mr. Česniku že zadnji dan, dočim mi je pa v Baragovemu Pointu veliko razlagal že Rev. Father Marinsk, ki se zelo trudi da pride to ime vpoštevano. Prav tik ob glavni poti, ki gre preko Willarda z imenom Road "G", ki pelje na Greenwood, stoji stavba narodnega doma, dočim imajo katoliško misleči rojaki svojo dvorano ne daleč od cerkve in župnišča.

Nikakor si pa ne sme nikdo predstavljati Willarda kot kakšno vas. Res je tam veliko naših rojakov, ki lastujejo svoje velike farme, toda ti so daleč naokrog po farmerskih potih vsak na svoji farmi. Nekateri so po več milij od cerkve, ki je nekako središče Willarda. Ludvik Peruška farma je oddaljena 6 milj, dočim je Trunkljeva in Debečeva farma vsaka po eno miljo itd. Vedeti je treba tudi to, da so tam urejena pota in določene farme prav na moderen in lahek način, da se pride drug do drugega. Vsa pota so odmerjena enako na štirikotno deljenje namreč, na eno miljo na vse strani, vzhod, zapad, jug in sever. Vsaka mija ima svoje ravno križišče na vse štiri strani, na ta način se hitro zapopade, kje biva kdo in koliko milj je do njega.

Na Willardu sem bil pred 6 leti v mesecu aprilu. Takrat je bilo potreba še konje, da so mi avto potegnili iz blata. Takrat smo tudi za slikovne aparate nosili baterije iz avtomobilov, da smo gledali slike. Sedaj je gnala te motorje nova napeljava elektrike, kar je naredilo naše farmarje še bolj ponosne in vesele, pa tudi komodne. Ceste so danes vse trdne za vsako vreme. Od zadnjega časa so dosegli velik napredek.

Willard tudi ni več osamljen in ne dolgočasen. Družine na Willardu so se namnožile na veliko. Mnogih družin so sinovi in hčere ostali pri svojih očetih in materah, mnogi sinovi so si na velikih posestvih ali farmah, ki obsega 150 do 200 akrov postavili svoje male kočice za ustanovitev nove farme. Mnogi od teh družin so se pa razšli v mesta v službe ali v šole. Skoro vsi pa so imeli velike družine 9 do 13 otrok. Marsikatera mati je med popisovanjem rekla: "Bilo jih je 9, 11, 13, pa sedaj že ni nobenega ali pa sta še samo dva. Oženili so se, ustanovili svojo farmo ali pa šli v mesta. Mnogi so pa dobili delo v teh krajih. Zanimiv bo opis teh družin, marsikateri bo v tem opisu našel svojega znanca, dočim ni poprej niti vedel zanj.

Za časa mojega bivanja sem stanoval v župnišču, kjer je bil kot župnik ali namestnik župnika Rev. Murna OFM, ter naš rojak iz Clevelanda Rev. Marcel Marinsk, ki je pri faranih zelo priljubljen. Občudoval sem tega gospoda radi veselja do goje ptičkov kanarčkov. V vsaki sobi so se nahajali in mladi so se zlegali. Ker je pa bilo več mladih kanarčkov in še niso znali peti, jim je previdni gospod Marinsk vsako jutro navil gramofon in dejal plošče, ki najlepše žvrgole, kakor kanarček. Kadar so začeli to ploščo so pričeli vsi žvrgoleti. Mislim sem si: "Ljudje so pa res znajdljivi." Med tem časom gospoda Anzelem Murna ni bilo doma, radi tega sva oba lahko stanovala z Jožekom v župnišču. V ponedeljek 8. avg. smo se pa odpeljali v Minnesota k sv. Štefanu, (tam je doma Rev. kanonik Oman) po Rev. Murna da jih pripelje mo nazaj na Willard. Tako smo imeli čast biti gostje ene noči pri Rev. John Trobecu, župniku fare sv. Štefana, ki je ena najstarejših fara, naših prvih farmarjev.

Kdor pozna tega gospoda župnika, ta lahko ve, da nam ni bilo dolg čas bivati na v njegovi družbi. Je pač rodovine Trobeve, ki slovi daleč naokrog.

Ko smo se vrnili iz Minesote ob 9 zvečer, je tisto noč neznanško treskalo in tudi lilo. Na farmi se grmenje sliši mnogo glasneje in blisk je neprenehin. In ker je Willard precej visoko, je naravnost ves razsvetljen kadar se bliska na vseh straneh naokrog. Farmarji tod so mi pravili, da zadnjih pet let ni bilo toliko dežja kot letos. Jabolka so dobro kazala, pa so zelo črviha, vihar je pa tudi iste dobro otrešel.

Sicer pa Willardčanom ne gre dosti za zemljiške pridelke. Oni se zanimajo za pridelavo mleka, iz katerega delajo sir. Da ima willardski farmer fin in velik hlev pa je močak. Seveda v tem hlevu mora biti potem najmanj 25-35 molznih krav. Praviijo da se pozna že potem kakšen hlev da ima, če je dober ali slab gospodar. Kdor nima modernega hleva in tega polnega krav, ta ne spada med najboljše, to se pravi, da nima rednih dohodkov, ki dnevno prinašajo denar.

Radi tega me je tudi zanimalo glade mlekarske produkcije. Vsak ve, da toliko molznih krav, vzemimo minimalno število med 25 in 35 krav, molzti vsak dan

Hotel sem tudi videti kako se dela sir iz mleka. Ta špas je pa takole upeljan. Število bližnjih farmarjev pripada sirarnici ti- stega okraja, kjer se to delo vrši. Takih sirarnic je več. Slovenci imajo mislim tri. Kakor sem površno in nahitro zapopadel se tam izvrši vsak dan v vsaki taki delavnici do par tisoč in se več funtov mleka v sir. Zanimalo vas bo to slišati, kakor je zanimalo mene.

(Dalje prihodnje)

Na ogled za srnicami

James Debevec

"Tukaj na tej skali je stal Lekšan, tamle na oni strani pa jaz," razlaga Mlakar, ki se mu je še zdaj glas nekoliko tresel, ko se je spomnil lanskega dogodilja.

"V grmovju sva zagledala srnjakov in srn ko listja in trave."

"Koliko?" poprime Jazbec, ki je vedno zelo natančen pri računih.

"Zdelo se nama je, da so zbrani tukaj vsi srnjaki iz vse Pennsilvanije, tako je gomazelo v grmovju. Sonce je lepo sijalo in tako sva razločno videla rogovje, ki se je bliskalo zdaj skozi to, zdaj skozi ono odprtino. Sam ne vem, kaj je čredo ustavilo, da ni hotela iz grmovja. Bala sva se, da jo ubere žival nazaj, ali pa na desno čez reber, zato sva oba z Lekšanom odprla ogenj in pri Verdunu je bila prava otročarija proti temu, kar se je slišalo tukaj. Kar tje v grmovje sva merila, nekaj bo že prišlo.

"Vsak izmed naju je imel kakih šest nabojev v puški, rezerve pa nič. Saj šest nabojev v puški zadostuje za čaka lovca, ki sta gotova vsakega strela. Jaz sem bil nekoliko bolj nagel ko Lekšan in moja baterija je prej utihnila. Še dvakrat je Lekšan ustrelil za menoj. Potem je bilo pa vse tiho na fronti. Par minut zatem se pa prikaže iz grmovja vsa čreda, najprej kakih osem srn, sicer sem jaz mislil, da jih je 185, za njimi pa štirje starešine s prekrasnimi rogovjem.

"O križana gora, Lekšan, streljaj!" zavpijem nad tovarišem, 'jaz nimam nobenega naboja več!'

"S čim naj pa streljam," odvrne v onemogli ihti Lekšan, 'tudi jaz nimam nobenega naboja.'

"O Marička ti nama pomagaj!" vzdihnem in ker nisem vedel, kaj bi počel, sem zgrabil za onole drevo in ga začel tresti, kot medved lesniko. To mi je

toliko odleglo, da sem bil zopet normalen in sem lahko gledal okrog sebe. Tako sem videl vsi častljivo družino srn, ki je šla prav polagoma kakih dvajset korakov pod nami in potem počasi zavila čez hrib in adijo kranjska dežela za njimi.

"Ozrl sem se proti Lekšanu, ki je bil podoben božji martiri, tako je bil prepaden in bled. Kot ukopan je stal na mestu. Nobene ni rekel, dasi sem razločno videl, da so se mu ustnice premikale. Pa bi prisegel, da ni molil."

"Saj res," se zdaj oglasi Mandel, "tukaj je še luknja v skali, kjer je Lekšan stal."

"Najbrže mu je bilo od srčnih slabosti tako vroče, da se je kar kamen topil pod njegovimi nogami," pripomni Šepic.

"Da, da, tistega dneva ne bova z Lekšanom najbrže nikdar pozabila," meni Mlakar.

"Prav vam je," doda Lampe, "zakaj ste pa taki jagri, da ne vozite s seboj municijskega voza, ki bi vozil patrone in provijant. Če bomo prišli letošnjo zimo sem na lov, bomo enega najeli, da bo vozil za nami v karoli patrone in brašno. Jazbec bi bil pripraven za to, ki je hiter in tudi sape nima težke."

"Ti bom že dal Jazbec," je bil hud Ferdo, "prej sem ustrelil srnjaka ko ti, čeprav je bil še mladoleten in ga nisem smel pobrati."

"No, če boste dobro plačali, bom pa jaz vozil, če bo služba kaj nesla," se prijazno ponudi Jim Šepic.

"Torej jaz nominiran Jima za uradnega prevažalca municije, ki spada v njegov antverh že itak," reče Ferdo. Soglasno sprejeto in z velikim navdušenjem odobravano.

"Veste kaj, fantje," se je oglasil Mandel, "kaj pa če bi se obrnili v Washington ter pojasnili predsedniku velike težkoče, ki jih imamo lovci na takelem pohodu. Morda nam bi pa on poslal nekaj cesarskih delavcev, ki bi bili za marketenderje in bi vozili za nami municijo in provijant. Saj nazadnje se gre tukaj za javni blagor vse dežele."

"Ali bi mi rad odjedel kruh?" protestira Jim, ki je imel lepo pozicijo oficelnega prevažalca municije že v žepu in s tem tudi vse pravice v kempi. On se je bil namreč že prej zarekel, da bo šel z nami na lov, ampak naj si zapomnimo, da on puške ne bo nosil, niti ne bo vzel lovskega dovoljenja.

"Ej, no, če se že tako ženeš za to službo, jo pa imej," odvrne Krist. "Ampak že naprej ti povem, da se boš moral paziti, da te ne bo kdo zamenjal za srnjaka."

"Imaš tudi nekaj prav," morda potrdi Ferdo. "Najboljše bo, da bo Jim obesil na samokolnico kak zvonec od lokomotive, da ga bomo spoznali za rojaka. Saj jih pozna dosti pri NYC, pa naj mu eden sname kak zvonec."

"Fantje," se vtakne vmes Marolt, "počakajmo s tem do lova, ki je še daleč pred nami. Zdajle bomo šli še gori do skrajne severne meje mojega posestva, da vam pokažem, kje sem zasadil smreke in borovce."

"Vidiš onole smreko na oni strani, tam konec globeli?" se obrne Mlakar do mene, "tam se je pa Lekšan srnjak zaletel v njegovo kroglo. Midva z Mandelnom sva stala bolj spodaj in Barbertončani imajo že tako srečo, da vse k njim leti. Tako se je bil tudi tisti srnjak zmotil in je šel za pet čevljev previsoko in se nama izmuznil."

"To že sam vem, da se morajo Barbertončani na vso moč opletati, da se ubranijo srnjakov," odvrnem. "No, letos bo

drugače, ko bomo Clevelandčani v premoči. Če bodo hoteli kaj peljati domov, bodo morali kupiti kakega teleta. Imam že ves načrt narejen, kako jih bomo uplahkali, samo tiho bodi, dokler jih ne zvabimo sem."

Še enkrat sem pogledal doli po globeli in si izbral prostor, kjer bom 28. novembra drgetal v sladkem pričakovanju na dober plen. Potem sem še vzdihnul k sv. Hubertu, ki je zaščitnik vseh lovcev, tukaj in v starem kraju, naj lepo pase živali do zime, potem mu bomo pa že mi to skrb odvzeli.

Počasi smo lezli po rebri in kmalu prišli na prostor, kjer je Marolt zasadil smreke in borovce. Povedal nam je, da jih je na svojih 200 akrih zasadil 12.000, ki jih je brezplačno dobil od vlade Zedinjenih držav. Prav majhne so še, komaj da so par col visoke. Pri vsaki smrekici je zasajen količek, da se od daleč ve, kje je zasajena smrekica, da se je ne pohodi. Videli smo, da so se skoro vse prijele. Pohvalili smo ga in mu želeli, da bi dočakal, da bi še on ta les sekal, ko bodo velika drevesa čez kakih 30 let. Takrat bo teh 200 akrov vrednih na tisoče dolarjev, danes bi pa prodal za par tisoč več kot ga je stala hiša, ki je veljala kakih \$2.500. Nam se je zdelo, da je hiša preveč razkošna za v gozd, kjer je vsaka koliba dobra. Skoda, da ni bližje, da bi si naš strelski klub tukaj napravil strelišče.

Ko smo prišli v severozapadni kot Maroltovega zemljišča, smo šli po severni črti proti vzhodu. Odraslega drevja smo videli prav malo. Torej je treba čakati na te vsajane smrekice, da bodo napravile gozd.

Pot je bila še dokaj lepa in vsepolno smo videli sledi od srn. Enkrat spotoma sem se pa prav pošteno prestrašil in prijel puško, da se obranim morebitnega napada od te ali one strani. Po ropotu sem računal, da lomastijo proti nam najmanj trije srnjaki, ali pa vsaj dva medveda. Ravno sem mislil zaklicati Mlakarju, naj prične z municijo, ko vidim našega Ferdota, kako se je pobiral s tal in nekaj pripovedoval širnemu svetu v prekrasnem štajerskem jeziku, pa tako naglo, da nisem ničesar razumel. Čutilo se je pa, da je to njegovo dokazovanje močno po žveplu dišalo in da tisti izrazi so bolj za zasebna ušesa, ne pa za javnost.

Ferdo je bil pri sprednji straži in tako ni kazalo, da bi ga vprašal, kaj je pobral. Morda bi tudi ne bilo priporočljivo, ker je človek v takem položaju precej siten in nataknen.

"Če se le ni zavalil, neroda, po mojih smrekah," je skrbno pripomnil Marolt.

"Težko, da bi katero zgrešil, ker zavzame precej prostora, kadar se položi po tej ljubi materi zemlji," pripomnim.

Ko je zadnja straža prišla do tistega prostora, smo videli, da je bilo res nekaj smrekic prizadetih, ampak so se že vse lepo zravnale, ko se je odstranila teža z njih. Naglo sem pobral tri debele kamne, jih zložil na kup, v sredo zasadil močan kol in povedal Maroltu, naj bo to spomenik poznanemu junaku, ki je tukaj prvič padel kot žrtev svoje nerodnosti, a vendar za blagor naroda. Če ne bi bil padel on, bi bil pa kdo drugi.

Malo manj kot eno miljo je široko Maroltovo posestvo in ker smo hodili počasi, nas je precej vzele. Sprehod je bil pa sila prijeten in blagodejen našim kostem in tudi črevesju, ki se je malo razgibalo po celonočnem sedenju za mizo.

(Dalje prihodnje)

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Ne muči se!" sem mu dejal. "Pri kraju je z vami! Smešno, da se hočejo kosati s francoskim effendijem takile ljudje, ki nimajo niti za oreh možganov v glavi! Dokazal sem vam, da so vaši naklepi za mene abotne otročarije. Upal sem, da boste končno vendarle uvideli, kako ste neumni, pa zaman sem vam priznašal. Konec je moje velikodušnosti, smrt vas čaka. Sami ste si krivi!"

Svojih besed kajpada nisem mislil tako hudo, kakor so dole. Še na misel mi ni hodilo, da bi lopove postrelil ali pobesil. Pa nekaj ur smrtno groze jim prav nič ni škodilo.

Stopil sem na rob podvesa. Očko me je opazil.

"Ti si, gospod —? Hvala Allah! —! Vse se je dobro izteklo!"

"Odveži konakdzijo in pridi ta na podves! Omar naj ostane pri konjih! Prinesi s seboj vrvi in jermenov, kolikor jih zmoremo!"

Pripezala sta po žlebu. Konakdzija je plezal naprej.

S samokresom v roki sem ga sprejel.

"Niti koraka ne boš storil brez mojega dovoljenja! In na mig boš ubogal, sicer te takoj ustrelim!"

Ves preplašen me je gledal. "Zakaj, effendi? Tvoj prijatelj sem! O ničemer ni ti ne vem in čisto mirno in tiho sem čakal spodaj."

"Ne kvasi! Že v konaku sem vedel, pri čem da sem s teboj. Mene ne boš premotil! Komedije je konec! Naprej!"

Šli smo po skalni klopi do ovinka, kjer je čakal Halef z Barud el-Amazatom in Junakom.

Ko ga je konakdzija ugle dal, je kričnil, tako se je prestrašil.

"No, povej, konakdzija, ali je tisti tamle Junak ali ne?"

"Allah —! On je —!" je hlastnil.

Pa brž si je opomogel. "Kako pa je prišel sem gor?"

"Prav kakor ti. Tamle po žlebu je priplezal."

Poberi Barud el-Amazata pa ga nesi za menoj! Junak pojde sam, nima zvezanih nog. Naprej!"

Spravili smo jih k Bibarju in Suefu. Kako so se lopovi gledali, si lahko mislite. Rekel pa ni nobeden nič.

Očko je prinesel nekaj jermenov. Pa premalo jih je bilo za vse ujetnike. Sleki smo Barud el-Amazatu kuftan, ga razrezali na trake, jih zvilili v vrvi ter zvezali Baruda in Junaka.

Šli smo še po Sandarja. Zavedal se je, sopol ko bik ter se zviljal in vzpenjal.

"Le miren bodi, ljubček!" se mu je smejal Halef. "Kogar dobimo v pest, tisti je naš pa je!"

Tudi Sandarja smo spravili k drugim. Drevja je bilo dovolj, trdno in varno smo vse ujetnike privezali k deblom, da se geniti niso mogli. Usta smo jim odmali, da so laže dihali. Zinili pa besedice niso, le spogledovali so se, da je bilo kar zabavno.

Halef se je pripravljal, da bi jih osrečil z enim svojih duhovitih nagovorov. Pa nisem mu pustil govoriti.

"Znosite orožje ujetnikov na kup!" sem naročil.

Nabrali so ga celo skladišče.

"S temle orožjem so nas mislili ubiti," sem dejal. "Pa premagali smo jih in njihovo imetje je naša last. Uničili bomo orožje, da nas ne bodo mogli več napasti!"

Z veliko vneto so se lotili to-

variši uničevanja. S čakani so razsekali puškam kopita in pištolam ročaje ter pokvarili cevi. Nože so polomili. S svojim čakonom sem nazadnje še razsekal toporišča Aladžijevim čakonom.

Molče so gledali ujetniki razdejane, pa njihovi srditi pogledi so bili tem zgovornejši.

Le Junak se je oglašil, ko se je lotil Halef njegove puške.

"Stoj! Puška je moja!"

"Ni več!" je dejal Halef.

"Vaš prijatelj sem!"

"Da! Najboljši prijatelj! Le nič se ne boj! Naš gospod ti je obljubil, da tebi ne bomo ničesar storili. Mož beseda bo!"

In spet se je postavil, da bi jih nagovoril in se pobahal. Pa mignil sem mu, odšli smo.

Nevoljno je godrnjal.

"Zakaj pa bi ne smel govoriti z njimi?"

"Ker je odveč. Odšli bomo brez slovesa, besedice ne bomo rekli. Bolj bo zaleglo, ko pa če bi jih še tako imenitno nagovorili."

Iznenaden me je gledal.

"Tako —? Odšli bomo —?"

"Da."

"In kedar se vrnemo?"

"Nič več."

"Allah —! To pa je že prehud —! Niti povedati bi jim ne smel, da vem, kaki lopovi so —?"

"To že itak sami vejo."

"In nič več se ne vrnemo —? Poginili bodo gladi in žeje —! Saj se sami ne morejo rešiti —! Pa si Junaku obljubil, da bo kmalu spet svoboden —! Boš besedo snedel?"

"Ne bom. Ne skrbi se! Oglarve, kje so. Ker jih ne bo od nikoder, jih pojde iskat."

"Misliš jezdit k oglarju?"

"Da. Pojdimo!"

"Le trenutek še počakaj, gospod! Vsaj eno besedo jim moram povedati, sicer me razžene."

Odhitel je nazaj k ujetnikom.

Stopil sem za njim, da ne bi kje počenjal neumnosti.

Oblastno se je postavil pred nje in začel:

"V imenu našega effendija in tudi v svojem imenu vam sporočim, da smo tule pod drevje zakopali pet funtov smodnika, preden smo vas prijeli. Vžigal na vrvice je tudi že položena. Dovolj dolga je, da lahko od daleč vidimo, kako boste zleteli v zrak. Vaši grešni udje se bodo razleteli v vse vetrove in nihče ne bo imel nad tem večjega veselja ko jaz, ki sem hadži Halef Omar ben hadži Abu 'l-Abbas ibn hadži Dawud al-Gosara!"

Tako je dal duška svojim čustvom. In ko si je olajšal srce, se je vrnil in me vprašal:

"Ali jim nisem dobro povedal, gospod? Na petih funtih smodnika sedijo —! Mrzel pot jih bo oblival, vsak hip se utegne užgati —."

"No, posebno duhovitega strahu si nisi izmislil! Naj ti verjamem ali ne, moreča negotovost je že dovolj velik strah za nje."

Zlezli smo po žlebu k Omarju. Sestop je bil težaven, vsi mokri smo bili.

Snel sem konakdzijevemu konju opremo, da bi se z njo kam ne zapletel, in ga pognal po teski nazaj. Konakdziji ga nisem smel pustiti, sam nisem imel kam z njim, ubiti pa ga tudi nisem hotel. Najbolje je bilo, da sem ga prepustil samemu sebi.

II.

Oglar šarka in njegova jama.

Odjezdili smo.

Za ovinkom je ležalo Manah el-Baršev truplo. Grozno razmesarjeno in razbito je bilo. Nismo razjahali. Čemu tudi —?

Mrtev je bil, pomagati mu nismo mogli več, pokopali pa so ga lahko tudi njegovi "prijatelji." Nam se je mudilo.

(Dalje prihodnjič)

JOŽN GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Vprašal sem tudi ženske, ki so se sedele poleg polnih jerbosov južnega sadja, kako kaj njim gre kupčija. Pa mi odgovori starejša: "Tako, tako, se že izhaja, sedaj trgujemo še kar po našem zasedenem ozemlju, upamo pa, da sedaj radi pogodbe med Italijo in Jugoslavijo, bo dosti bolje, ker bomo lahko neovirano šle po kupčiji tudi v Jugoslavijo." V tem je prišla v voz italijanska obmejna straža in komisija, da pregleda če je vse v redu, tako s potnim listom kot tudi z denarjem, kot je to običajna navada.

Vse je šlo v lepem redu, ter nisem imel ni jaz ni moji sopotniki nobene sitnosti. Ko smo dospeli na Rakek, sem jaz izstopil, ter ondi počakal osebnega vlaka, ki se ustavi tudi v Preserju, da mi ne bo treba se voziti v Ljubljano, ampak bom kar v Preserju izstopil. Jugoslovanska obmejna komisija mi pa ni delala tudi nobenih preglavic, ker so me že poznali in mi sploh niso nič preiskovali, niti izpraševali, pač pa so bili prav zgovorni in prijazni z menoj. Spraševali so me, kako se mi je dopadlo v Italiji in kam mislim iti zdaj. Prav z zadovoljstvom so vzeli na znanje, ko sem povedal, da sedaj v nekaj dneh odpotujem pa v Belgrad, da si tudi stolico Jugoslavije ogledam. Tudi sem jih pohvalil za njihovo naklonjenost in prijaznost. Zakaj bi jim pa človek ne privoščil lepe besede, zlasti še, če so jo res vredni. Lepa beseda lepo mesto najde. Zlasti z obmejnimi uradniki je dobro, da je človek prijazen in da ne kaže svoje grobosti pa vsevednosti. Lepo mirno mu odpri kovčeg, pa reci: prosim, iz-

volite pogledati. Na stavljena vprašanja mu zopet mirno pa prijazno odgovori, pa ne boš imel nobenih sitnosti. Ko je vse lepo končano, se mu lepo zahvali za prijaznost, pa idi svojo pot naprej. Tako bodo taki možje dobili vtis, da si izobražen in te ne bodo šikanirali.

Iz Rakeka sem se odpeljal z osebnim vlakom, ter kmalu nato pozdravil svoj dragi domači kraj, ki se mi je zdel prav tako lep in drag kot tedaj, ko sem se vrnil iz Amerike. Kljub temu, da sem bil še pod mogočnimi vtisi slavnega Rima in sem še v duhu zrl pred seboj prelepi, nikdar pozabni Loreto, ter se v duhu sprehajal po slavnih Benetkah, pa sem z velikim veseljem pozdravil Zalostno goro, v nje vznožju pa moj rojstni kraj. Par minut zatem se vlak vstavi v Preserju. Doma sem.

Domači, ki so bili že v skrbeh, da se mi morda kaj ne pripeti na potu, so bili zelo veseli moje vrnitve in vasovalcev oni večer ni bilo prav nič manj kot tedaj, ko sem prišel iz Amerike. Doma sem se potem zopet prav pošteno naspal. Sestra mi je pripravila posteljo v zgornji sobi, ter menila, da je gori najbolj mirno in pa svež zrak, kakršnega pa na kmetih itak ne manjka. Ampak hotela je, da mi kar najbolj postreže. Na domačih livadah in logih, koder sem nekoč pasel krave, sem prebavljal lepe spomine na moje potovanje, ter se pripravljaj za nadaljevanje.

V zavodu sv. Stanislava. — Pri dr. Franc Trdanu. — Pri Slapšakovih. — V Ljubljani. — Pri škofu dr. Gregorju Rožmanu. — Pri županu dr.

Juro Adlešiču. — Drugi obiski.

Doma me je po prihodu iz Rima čakalo več pisem od raznih gospodov, ki so me vabili, da jih obiščem. V listih so čitali, da se nahajam v domovini, pa so me povabili na obisk. Tako me je povabil g. Alojzij Zajc, moj nekdanji vojaški poveljnik na Koroškem, da ga pridem obiskat v Šmarješke toplice na Dolenjsko. Tudi organizacija Koroških bojnikov me je vabila, da pridem na sestanek, ker bi me prav radi videli moji vojni tovariši iz osvobojenja Koroške, ter se pogovorili z menoj, kako smo nekdanj osvojevali Koroško. Nadejamo se, da prideš, so zapisali v pismu. Potem sem dobil pismo rojakov in prijateljev in zdaj sem ugal, kam naj prejem. Poleg tega sem imel še druge precej važne posle za odpraviti in pri vsem tem pred seboj jako važno in pa tudi dolgo potovanje, ki sem ga tudi hotel na vsak način izpeljati. Zato sem potem primerno razdelil tako, da sem nekatere stvari takoj rešil, druge pozneje, a nekatere pa sem moral, žal, izpustiti.

Najprvo sem se odzval vabilu dr. Trdana, nujno je bilo. Še predno sem odšel iz Clevelanda, mi je naročil č. g. kanonik Oman, župnik pri sv. Lovrencu, da se gotovo zglašim pri dr. Trdanu v svrhu potovanja v Ameriko. G. kanonik je povabil dr. Trdana na obisk v Ameriko in ker sta bila dogovorjena, da bo potoval na parniku North German Lloyd, kakor sem potoval tudi jaz, mi je na-

ročal, da potujemo skupaj. Da kar mogoče ustrežem želji g. kanonika Omana, sem takoj prve dni, ko sem prišel v Ljubljano, hotel v št. Vid. Da pa ne bom hodil tja morda zastoj je p. Odilo Hajnšek telefonično poklical v zavod sv. Stanislava, če je dr. Trdan doma. Odgovor je prišel, da ga ni, prav enako tudi drugi pot, ko je ponovno klical, nakar je meni čas potikal in sem odpotoval v Rim.

Zato sem se kar takoj odzval vabilu, ter se s kolesom odpeljal v št. Vid. Nekako ob 1. popoldne je bilo, ko se pripeljem pred zavod sv. Stanislava, ki je delo odličnega voditelja Slovencev, pokojnega nadškofa Antona Bonaventura Jegliča. Ta krasna in obširna stavba naravno in jasno priča, kako velik in dalekoviden je bil pokojni nadškof. Če bi on ne dal svojemu narodu drugega kot ta impozantni zavod, bi zaslužil vse priznanje in zaslužil, da mu narod postavi lep spomenik, kajti vreden ga je, poleg drugih premnogih del, ki jih je naredil za narod. Ta zavod priča, da je bil pokojni nadškof A. B. Jeglič velik in pravi voditelj slovenskega naroda. Koliko je on imel truda pa skrbi, ko se je odločil, da da narodu katoliško gimnazijo, kjer naj se vzgajajo bodoči voditelji slovenskega naroda, kjer naj se vzgajajo pravi dušni pastirji.

Ta zavod bi prav za prav moral stati v Ljubljani, ker to je bila želja velikega pokojnika in ta stavba bi bila v kras in ponos mestu Ljubljani. Ampak ljubljanski liberalci z dr. Tavčarjem na čelu so kljubovali ljubljanskemu škofu dr. Jegliču, da je končno opustil misel, da ga postavi v Ljubljani, pač pa se je potem odločil za št. Vid. Kljub liberalnemu nagajanju je vladika Slovencev uspel in z uprav jekleno voljo zgradil ta zavod. Bodi mu večni spomin, kajti zaslužil ga je.

Zavod sv. Stanislava mi je bil že precej znan od prej, ko sem tukaj prišel na obisk k prefektu g. Matiji Selanu, ki je svoječasnno služboval v Preserju kot kaplan. To je bil zelo dober gospod in se je zelo zanimal za knjige, od katerih jih je pa menda bilo prav malo, da bi jih jaz ne čital. Vedno in vedno mi je postregel s prvovrstnimi knjigami in revijami. Ko sem jih odnesel kakega pol ducata naenkrat, mi je prijazno rekel: "Tako, Jože, pa še pridi, ta čas bom imel spet kaj novega." In ker mi je bilo potem po njegovem odhodu dolgčas, sem stopil v zavod sv. Stanislava, kjer me je za obisk še pogostil z okusnim kosilom. Tako mi ta zavod ni bil neznan.

(Dalje prihodnjič)

IZ DOMOVINE

—Strela je udarila v hišo Janeza Trobevskega pri Sv. Ani na Jezeru v župniji Preserje. Strela je omamila vsi družino. Drugi so se polagoma zopet zavedeli, gospodarja 60 letnega Janeza Trobevskega pa je strela ubila. Zjutraj ob 4 je pri Sv. Lovrencu na Jezeru strela udarila v brzojavni drog in omamila tamkajšnjega cerkovnika, ki je šel tam mimo.

—V Spodnjem Tustanu pri Moravčah je umrl g. Ignacij Cerar, posestnik in cerkveni ključar.

DNEVNE VESTI

Dekleta "iz hvaležnosti" umorile farmarja

Fairfield, Ill., 29. avgusta. Šerif tega okraja je danes naznanil, da sta priznala dve mladi poročeni ženski, da sta ubili bogatega farmarja Felix Shannona. Ženski sta pobegnili iz svojih domov v državi Tennessee in sta se

potepali po svetu. Ena ženska je stara 23, druga pa 25 let. Farmarja Shannona so dobili mrtevga v bližini Mt. Erie, ne daleč od njegovega doma. Bil je ustreljen s puško. Ko se je nahajal v mestu sta ga obe ženski dohiteli in ju je peljal v mesto, ko se je spotoma pripetil umor. Mrtev je imel dva strela v svojem trupu. Potepenski zločinci sta mislili, da bosta pri farmarju dobili mnogo denarja.

Sto nemških beguncev prihaja dnevno v USA

Washington, 29. avgusta. Kot trdi naselniški komisar Zed. države prihaja dnevno v Ameriko kakih 100 nemških političnih beguncev, večinoma židje. Brzjavke iz Berlina poročajo, da ameriško poslanstvo v Berlinu ne sprejema nobenih novih prošelj več, ker ima že sedaj na razpolago dovolj imen, da se napolni nemška izselniška kvota za prihodnje dve leti. Nemška izselniška kvota znaša letno 27.370.

Predsednikov sin bo začel s trdim delom

Boston, Mass., 29. avgusta. Najmlajši sin predsednika Roosevelta, John Roosevelt, ki se je pred dvema mesecema poročil, je včeraj dobil svoje prvo delo. Nastavljen je v neki department trgovini, kjer bo vozil male vozčke in nadopolnjeval blago po štelajah. Plača je določena na \$18.00 na teden. Mladi Roosevelt se želi temeljito naučiti trgovine.

Mehika ponovno zaplenja ameriško lastnino

Mexico City, 29. avgusta. Vlada Mehike je včeraj ponovno zaplenila 22.600 akrov zemlje v Mehiki, ki je sicer ameriška lastnina. Pričakuje se, da bo vlada Zedinjenih držav zopet poslala oster protest. Zemlja je last ameriškega državljanca Williama Nourse, ki jo je kupil postavnim potom leta 1907.

MALI OGLASI

V najem se oddadi

dve čedni sobi, zgorej. Spodaj je pa prostor, ki je jako pripraven za beauty parlor. Pokličite Liberty 9876. (204)

V najem

se da jako čedno stanovanje, 6 sob, v hiši, ki je sama za sebe. Furnez in kopalnice. Oglasite se na 6801 Bayliss Ave. (205)

Prodaja

Gostilno kjer se toči pivo in vino; veliki prostor za ples. Vse moderno urejeno, posebno za onega, ki bi se rad preselil in ki ima dovoljenje za točiti žganje. Zamenja se tudi opravo, tako, da se samo licenco prestavi. — Za pojasnila se vpraša v uradu tega lista.

Farma naprodaj

Farma obsega 99 akrov, jako rodovitna zemlja. Nahaja se ob tlakani cesti Route No. 534 v Trumbull county, v sredi slovenske farmarske naselbine. Ima okoli 20 akrov vinograda. Jako lepa hosta, skoro vse obdelano, rodovitna zemlja. Hiša in druga gospodarska poslopja. Cena je jako nizka. Za nadaljnje podatke se obrnite na Leopold Kushlan, 6411 St. Clair Ave. (206)



Se toplo priporočam za selitev. Hitra, točna in zanesljiva postrežba.

JOHN OBLAK

1161 E. 61st Street
6122 St. Clair Ave.
Tel.: Henderson 2730



Na smetišču ob jezeru v Clevelandu so dobili ostanke 11. in 12. žrtve nepoznanega morileca. Clevelandška policija vneta išče morileca, a je dozdaj vsaka sled za njim brezuspešna.



Newyorški prosekator Dewey vodi obrambo proti rakietirjem in političnim bossom. Vsa dežela se zanima za ta boj med postavo in rakietirizmom. Ko je šel Dewey iz sodne palače, so mu ljudje napravili živahno ovacijo.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Nedolžna Klarisa ni niti sanjala o tem, kako se znajo ljudje pretvarjati. Ni poznala spretnosti nekdanjega igralca. Ganjena prisstopi k njemu ter reče:

— Privedla vas je torej želja po sliki vaše matere!? Vaša želja je, da jo še enkrat vidite?

— Moja najgorečnejša želja — vzklikne komedijant vzdihovaje. — Ah, preteklo je toliko let, da nisem videl njegovega ljubljene obraza. Upam, da me bo smrt kmalu resila te bede, pa bi jo zato hotel še enkrat videti!

— Klarisa je nekaj časa premisljala.

— Idite z mano! — spregovori nato odločno. — Odvedla vas bom k sliki vaše matere!

Komedijant prime devojkico za roko in jo stisne s svojimi prsti.

— Kako se ti naj zahvalim za tvojo dobroto? — vzklikne ginjen. — Toda ti boš imela radi tega gotovo neprijetnosti, če naju zalotijo.

— Ni se treba bati. Starši so se odpeljali. Midva sva torej sama. A služabniki nimajo ničesar govoriti. Vzemite torej svoj klobuk in pojdite z mano! Komedijant seže po svoj cilindar. Pri tem se triumfira-joče nasmehne.

— V kateri sobi se nahaja slika? — vpraša on.

— V moji spalnici, — odvrne Klarisa.

— A kje je tvoja spalnica?

— V istem nadstropju kot ta soba, samo da gledajo okna v vrt. Pojdiva! Takoj boste videli!

Mladenka gre naprej, a za njo komedijant. On je porogljivo in zlobno gledal mlado devojkico.

— Tu sva! — reče konečno Klarisa, ko sta dospela do ne-

kih vrat.

Ona odpre vrata in oba vstopita v spalnico mlade devojkice. Vzduh deklitine nedolžnosti je izpolnjal sobo. Ni bila razkošno urejena. Postelja je bila pokrita s kot sneg belo odejo, a nad njo je visela slika Jagodkinove matere.

— Glejte, tu je slika, — reče Klarisa in odvede svojega strica k postelji.

— Mati, oh, mati! — vzklikne on. — Dobra moja mati, vidiš li svojega nesrečnega sina?

Njegov glas prekine vzdih. Bilo je, kot da ne more premagati svojega razburjenja.

Klarisa ga pusti samega pred sliko. Ni ga hotela motiti. Toda on se obrne k njej in reče obotavljajoč se:

— Dragi moj otrok, storila si mi veliko uslugo. Tvoja dobrota mi daje pogum, da te prosim še za nekaj. Pusti me par minut samega z mojo materjo.

Klarisa stisne nesrečniku roko in odide hitro iz sobe. Njeno nežno srce je razumelo, da je želja njenega strica sveta.

Toda komaj je devojkica odšla iz sobe, poskoči komedijant s pritajenim vražjim smehom. Na obrazu mu je sijal vražji triumf.

— Sam! — zamrmra veselo.

— Sam sem v njeni spalnici. Sedaj hitro na delo, da zadovoljim onega, ki mi je dal nalogo!

On se priplazi do vrat in začne prisluškovati.

Ko se je prepričal, da je zunaj vse mirno, potegne iz žepa košček voska in napravi otisek ključavnice na vratih in ga nato spravi v svojo robec. Nato pohiti k oknu in izmeri višino od vrta do okna.

— Enostavne lestve bodo zadostovale, — zašepče.

Ko je še pregledal okno, se povrne k Klarisini postelji in jo pregleda. Zvonec bi mogel biti neugoden, — nadaljuje on svoje mrmranje. — Moram ga pokvariti!

V trenutku sezuje svoje čevlje in skoči spretno kot mačka na omaro. Od tu je lahko dosegel žico, ki je vodila k zvoncu. Z malimi kleščami jo prešči-pne in skoči tiho na tla ter obuje čevlje.

Bil je zadnji čas. Od zunaj zasliši korake, a takoj nato vstopi Klarisa.

Njeni lici sta bili rdeči. Zdelo se je, da je razburjena.

Komedijant je stal pobožno pred sliko in žalostno zmajeval z glavo.

— Oprostite mi, — reče Klarisa, — da vas motim, toda ravnokar so se povrnil stariši domov.

Komedijant se preplašen zdrzne. Za vsako ceno se je hotel izogniti sestanku s svojim bratom. Morala je ostati skrivnost, da je bil tukaj.

— Moj brat je tu? — vpraša tiho. — Potem moram oditi.

On je hotel iti k vratom, toda Klarisa ga zadrži.

— Če greste od tu, se bode te ravno srečali z očetom, — mu šepne Klarisa.

— Potem mi pokažite drug izhod! Toda hitro, drugače bo prepozno. Če se srečava, bo nesreča!

Klarisa odločno odkima.

— Ne, — pravi ona. — Stric, oče ne bo surov z Vami. Ko vas vidi, kako ste blede in ubogi, ko zve, da živite v siro-

maštvu, ne bo neusmiljen. Stopite pred njega in jaz vaju bom pomirila.

— Kaj govoriš, devojka? — vzklikne komedijant. — Da se pomiriva? To ni mogoče! — Ti niti ne sanjaš, kakšno nesrečo boš zakrivila, če mi ne pomagaš, da takoj odidem od tu!

— Ne, ne boste odšli! — odvrne Klarisa odločno. — Tudi jaz sem iz obitelji Jagodkin. Kar hočem, to bom izvršila.

— Neumnost! Pusti me! Če mi ne pokažeš poti, bom skočil z balkona!

On se zdrzne in odrine Klariso. Takoj je stal ob vratih balkona, toda ta so bila zaklenjena.

— Vidite, strček, — reče Klarisa smeje se, — ne morete oditi. Morate se pomiriti s svojim bratom.

Komedijant pohiti k oknu, ker se je s hodnika zaslišal glas:

— Klarisa — Klarisa!

In predno je mogel komedijant skozi okno, se odpro vrata in v sobo vstopi Klarisin oče.

On obstoji na pragu kot okamenel.

Komedijant je stal, naslonivši se s hrbtom na okno. Stala sta si nasproti.

Oba sta bila v zadregi in brez besed.

Toda na Jagodkinovem obrazu se pokaže temna rdečica jeze. On stisne pesti in sovražni pogled njegovih oči ošine komedijanta.

Toda Klarisa gre k svojemu očetu, položi mu prosič roke na ramo in reče blago:

— Ne tako, oče! — pravi ona. — Premagaj svojo jezo. To ni tvoj sovražnik, on je tvoj brat.

— Klarisa! — vzklikne Jagodkin zamolklo, — nehaj s

prošnjami — pojdi! Odidi iz sobe! Pusti me samega s tem človekom!

— Ne morem te ubogati, — odvrne Klarisa, — jaz vaju moram pomiriti!

Ona potegne očeta nežno pred sliko.

— Glej oče, — pravi ona, — glej to sliko! To je tvoja mati. Oba sta njena otroka.

— Molči, Klarisa, ukazujem ti!

— Bog mi ukazuje, da govorim, oče — odvrne pogumno deklica. — Zakaj si tako neusmiljen? — Če bi bil tvoj brat bogat in srečen, potem bi lahko z njim obračunal, če ti je storil krivico. Toda poglej ga! On je nesrečen. Tvoja dolžnost je, da mu podaš roko, da mu pomagaš.

Komedijant se porogljivo nasmee.

— Ne trudi se, deklica! — vzklikne on. — Za takšne besede je tvoj oče gluha. Da, če bi bile tvoje besede tisočaki, potem bi videla, kako bi te poslušal!

— Molči, lopov, niti besede več, — zavpije milijonar, — ali pa ti prisegam, da boš občutil mojo jezo.

Smeje se pristopi komedijant bližje.

— Ne prisegaj, — reče porogljivo. — S svojimi prisegami nimam sreče.

Jagodkin prebledi od jeze.

Ne spregovori niti besede, odpre vrata in prisili Klariso, da odide.

Ona ni poskušala se upirati. Videla je sovraštvo v očeh obeh in vedela, da ju je nemogoče spraviti.

Jagodkin zapre vrata.

— Tako, brat Andrija, — vzklikne on, — sedaj sva sama sedaj mi boš odgovarjal, zakaj si prišel kot lopov v mojo hišo in zakaj si začel za-

strupljati dušo mojega otroka?

— Hvala ti, brat Nikola — odvrne komedijant, — za tvoj pristranski sprejem. Drugače tudi nisem pričakoval. Toda pomiri se. Tvojemu otroku nisem storil ničesar zlega. Nisem ji niti povedal, da je oče krivo prisegel.

Andrija Jagodkin, komedijant, je izgovoril to namenoma zelo glasno. Učinek je bil strahovit.

Milijonar zavpije in se vrže na svojega brata.

— Lopov! — vzklikne. Opravljivec! Zadržal te bom! Komedijant prekriza hladnokrvno roki na prsih.

— Samo naprej! Ne boj se! — reče on. — Če se nisi obotavljal krivo priseci, se ti niti umora ni treba bati! Nihče me ni videl vstopiti. A tvoja hči bo molčala. Ona ne bo privedla svojega očeta na morišče!

Jagodkin je stal tik pred komedijantom.

— Če bi te ubil, — reče on, — ne bi bil jaz kriv, temveč ti. — Ti veš, da najine poti nista isti. Zakaj prihajaš naenkrat sem?

— Toda kaj vprašujem? — nadaljuje on. — Gotovo prosiš miloščine! — Danes sem ravno dobre volje! Evo ti, brat Andrija, sto rubljev! Kupi si pošteno obleko! Večerjaj danes!

Komedijantov obraz se spahi.

— Ne predrzni se, ponuditi mi miloščine! — vzklikne on. — Sam veš, da mi ni treba prositi, nego da imam pravico zahtevati od tebe premoženje.

Zdelo se je, kot da milijonar teh besed ne bi razumel.

— Premoženje? — reče porogljivo. — Ako ti sto rubljev ni dovolj, ti bom dal trojno. Za tebe je tristo rubljev v rešnici premoženje!



Več kot 20 raznih indijskih rodov se je zbralo v Coupeville, Wash., da prisostvujejo pri poroki mladega indijskega para. Poročni obredi so se vršili najprej po indijskem običaju in potem še po krščanskem obredu.



Daniel C. Fahey, inženir in Peggy Gross, oboje iz St. Louis, Mo., sta se vrnila domov, potem ko sta ju dva bandita odpeljala v Minneapolis. Policija je bandita prijela po hudem boju.



Družina newyorškega političnega bossa James J. Hinesa, ki je obtožen raketirstva in zveze z raketirji. Hines je bil nekdanji kovač, a se je znal povzdigniti do močnega političnega bossa.



Charles McDonald iz Hollywood, Cal. je ustrelil Mrs. Krueger, dolžna jo, da mu je odtujila ženo. Po streljanju se je sam javil policiji. Na sliki ga vidite na levi strani.



V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
NIKAR POZABLJENEGA IN
DOBREGA SOPROGA

Joseph Kalister

ki je preminul dne 31. avgusta 1937

Zdaj zeleni grob pokriva
Tebe, ata in soprog;
smo ostali sami v svetu,
ko odšel si nam je Bog.

Mirno spavaj v tihni jami
v kraju večnega mira,
enkrat bomo se združili
vsaj pri ljubemu Bogu.

Žalujoci

MARY KALISTER, soproga
in otroci

Cleveland, Ohio, 30. avgusta 1938.

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do
\$5000 po Federal
Savings & Loan
Insurance Corporation,
Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in druž-
vene vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Ave. HEed. 5670

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporni organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 500 No. Chicago St., Joliet, Illinois

POSUJE ŽE 45. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$4.000.000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 116.71%

K. S. K. Jednota ima nad 35.000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 135

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$6.700.000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelk je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizke.

K. S. K. Jednota nudi članstvu najmodernejših vrst zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica, te mogoče in bogate podporne organizacije, potrudi se in pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli se nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.